

a tanítónő

PRÓZA - TÁRCATÁR - LXIV. évfolyam, 41. szám, 2020. október 9.

a férfi mindennap a bódében eszik, aminek egyébként neve is van, red moon, így hívják a helyet. fiatal, erős, szép férfi, a tanítónőnél fiatalabb. a karján, mert a karját szabadon hagyja a trikó, amit visel, nonfigcsi tetoválások, nonfigcsinek mondja legalábbis, amikor a pultból megkérdezi a red moon tulajja, hogy mikor varrat magára legközelebb megint valamit. a tanítónő meglassítja a lépteit, a gyaloglás intenzitását nem lehet folyamatosan fenntartani, nem is egészséges, gondolja, inkább érdemes szakaszosan szervezni az edzésintenzitást. a red moon üvegtáblája felé fordul, a férfi meg az üvegtábla túloldalán ül. eszik. hogyan lehet az, hogy ez a férfi mindig eszik? ezt a kérdést teszi fel magában, ez foglalkoztatja, aztán rövid úton le is zárja azzal, hogy rájön, a gyaloglást fél nyolc és negyed kilenc közé időzíti minden este, ami azért nevezhető nyugodtan vacsoraidőnek, azok számára legalábbis biztosan, akik nem gyalognak. ő a vacsorát jóval korábbra húzza, hat után már semmit. a nő azt hiszi, hogy a férfi azért felfigyelt rá, és a férfi is biztos abban, hogy a tanítónő legalábbis érdeklődik iránta.